

7.3.2011

B7-0158/2011 }
B7-0160/2011 }
B7-0161/2011 }
B7-0162/2011 }
B7-0163/2011 } RC1

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă în conformitate cu articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul de procedură

în locul propunerilor de rezoluție depuse de următoarele grupuri:

ALDE (B7-0158/2011)
S&D (B7-0160/2011)
ECR (B7-0161/2011)
Verts/ALE (B7-0162/2011)
PPE (B7-0163/2011)

referitoare la prioritățile celei de 16-a sesiuni a Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și procesul de revizuire din 2011

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Laima Liucija Andrikienė, László Tóké, Mario Mauro, Marietta Giannakou, Kinga Gál, Artur Zasada, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

în numele Grupului PPE

Richard Howitt, Véronique De Keyser, Jörg Leichtfried, Maria Eleni Koppa, Ana Gomes, Raimon Obiols

în numele Grupului S&D

Marietje Schaake, Leonidas Donskis, Marielle De Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Alexandra Thein

RC\860026RO.doc

PE459.694v01-00 }
PE459.697v01-00 }
PE459.698v01-00 }
PE459.700v01-00 }
PE459.701v01-00 } RC1

în numele Grupului ALDE

Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Malika Benarab-Attou, François Alfonsi

în numele Grupului Verts/ALE

Charles Tannock

în numele Grupului ECR

RC\860026RO.doc

PE459.694v01-00 }
PE459.697v01-00 }
PE459.698v01-00 }
PE459.700v01-00 }
PE459.701v01-00 } RC1

RO

Rezoluția Parlamentului European referitoare la prioritățile celei de 16-a sesiuni a Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și procesul de revizuire din 2011

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (UNHRC), în special Rezoluția din 25 februarie 2010 referitoare la cea de a treisprezecea sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului¹, Rezoluția din 14 ianuarie 2009 privind dezvoltarea Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, inclusiv a rolului UE², Rezoluția din 16 martie 2006 referitoare la rezultatul negocierilor privind Consiliul pentru Drepturile Omului și la cea de-a 62-a sesiune a Comisiei ONU pentru Drepturile Omului³, Rezoluția din 29 ianuarie 2004 referitoare la relațiile dintre Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite⁴, Rezoluția din 9 iunie 2005 referitoare la reforma Organizației Națiunilor Unite⁵, Rezoluția din 29 septembrie 2005 referitoare la rezultatul Summitului mondial al Organizației Națiunilor Unite din 14-16 septembrie 2005⁶ și Rezoluția din 7 mai 2009 referitoare la Raportul anual privind drepturile omului în lume în 2009 și politica Uniunii Europene în această privință⁷,
- având în vedere rezoluțiile sale de urgență referitoare la drepturile omului și democrație,
- având în vedere Rezoluția A/RES/60/251 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de înființare a Consiliului pentru Drepturile Omului,
- având în vedere sesiunile anterioare ordinare și speciale ale UNHRC, precum și rundele anterioare ale evaluării periodice universale (UPR),
- având în vedere cea de-a 16-a sesiune a UNHRC și cea de-a 11-a rundă a evaluării periodice universale, care urmează să aibă loc în perioada 2-13 mai 2011,
- având în vedere revizuirea UNHCR care va avea loc în 2011,
- având în vedere schimbările instituționale datorate intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, în special înființarea Serviciului European de Acțiune Externă și a postului de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

¹ Texte adoptate, P7_TA-PROV(2010)0036.

² Texte adoptate, P6_TA(2009)0021.

³ Texte adoptate, P6_TA(2006)0097.

⁴ Texte adoptate, P5_TA(2004)0037.

⁵ Texte adoptate, P6_TA(2005)0237.

⁶ Texte adoptate, P6_TA(2005)0362.

⁷ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

- având în vedere articolul 2, articolul 3 alineatul (5) și articolele 18, 21, 27 și 47 din Tratatul privind Uniunea Europeană în versiunea modificată de Tratatul de la Lisabona,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât respectarea, promovarea și garantarea universalității drepturilor omului fac parte integrantă din *acquis-ul* etic și juridic al Uniunii Europene și reprezintă una din pietrele de temelie ale unității și integrității europene¹,
 - B. întrucât Uniunea Europeană și statele sale membre ar trebui să garanteze respectarea drepturilor omului în propriile politici, astfel încât să consolideze și să ofere credibilitate poziției Uniunii Europene în cadrul UNHRC;
 - C. întrucât UNHRC reprezintă o platformă unică specializată în drepturile universale ale omului și un forum specific ce abordează aspecte legate de drepturile omului în cadrul sistemului ONU; întrucât UNHRC are importanta misiune și responsabilitate de a consolida promovarea, protejarea și respectarea drepturilor omului în lume;
 - D. întrucât procesul de revizuire a UNHRC urmărește două direcții, statutul acestui organism fiind discutat la New York, iar procedurile la Geneva; întrucât, în același timp, toți actorii internaționali trebuie să depună eforturi pentru eliminarea standardelor duble și evitarea selectivității și politizării aspectelor legate de drepturile omului;
 - E. întrucât nu mai pot fi invocate aspecte precum suveranitatea și jurisdicția națională pentru a scuti statele de monitorizarea situației drepturilor omului pe teritoriul lor;
 - F. întrucât Uniunea Europeană ar trebui să acționeze ca actor mondial în cadrul ONU, în general, și al UNHRC, în special, iar noua abordare reprezentată de noul Serviciu European de Acțiune Externă (SEAE) ar trebui să ajute Uniunea să acționeze mai eficient și să beneficieze de o mai mare recunoaștere în încercarea de a răspunde provocărilor mondiale într-un mod coerent, consecvent și eficient;
 - G. întrucât a fost înființată o direcție pentru drepturile omului și democrație în cadrul SEAE;
 - H. întrucât o delegație a Subcomisiei pentru drepturile omului a Parlamentului European se va deplasa la Geneva pentru a participa la cea de-a 16-a sesiune a UNHRC, la fel ca în anii precedenți în cadrul sesiunilor UNHCR, iar înainte de înființarea acestuia, în cadrul sesiunilor organismului predecesor al UNHRC, Comisia ONU pentru Drepturile Omului,
 - I. subliniază importanța celei de-a 16-a sesiuni a UNHRC, în special, a procesului de revizuire a UNHRC, care oferă o ocazie unică pentru evaluarea modului în care Consiliul și-a îndeplinit mandatul și, în același timp, o posibilitate de îmbunătățire a metodelor de lucru ale Consiliului în vederea unor reacții mai eficiente și mai sistematice la situațiile de încălcare a drepturilor omului; salută faptul că UNHRC a numit doi cofacilitatori, Maroc și Liechtenstein, pentru procesul de revizuire;

¹ Articolul 2, articolul 3 alineatul (5) și articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

2. salută faptul că, în programul celei de 16-a reuniuni ordinare se află, printre altele, rapoarte privind drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale sau etnice, religioase și lingvistice, rapoarte privind promovarea și protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în combaterea terorismului, precum și reuniuni ample privind drepturile copilului;
3. salută numirea, anul acesta, a unor raportori speciali pentru aceste subiecte-cheie și ia act de rapoartele privind tortura și alte tratamente și pedepse crude, inumane sau degradante, de rapoartele privind libertatea religioasă și de credință și de rapoartele privind situația apărătorilor drepturilor omului care urmează să fie prezentate de raportorii speciali; invită statele membre ale Uniunii Europene să contribuie activ la aceste dezbateri;
4. salută înființarea unei noi Direcții pentru drepturile omului și democrație și sprijină crearea, în cadrul Consiliului UE, a unui Grup de lucru pentru drepturilor omului (COHOM) care ar include experți în drepturile omului din toate cele 27 de state membre ale UE, cu sediul la Bruxelles, având în vedere că acesta este mai bine plasat pentru monitorizarea politicilor UE, grup care va contribui la organizarea activităților multilaterale în legătură cu activitățile bilaterale;
5. sprijină numirea unui reprezentant special la nivel înalt al UE pentru drepturile omului și subliniază din nou necesitatea unor strategii naționale pentru drepturile omului și democrație;
6. subliniază importanța adoptării unor poziții comune de către UE în ceea ce privește subiectele ce urmează a fi dezbătute la cea de-a 16-a sesiune și invită statele membre ale Uniunii să consolideze practica UE de a transmite „același mesaj pe mai multe voci”, care a funcționat atât de bine în ultimii ani, de exemplu în cazul inițiativelor UE împotriva pedepsei capitale;

Activitatea Consiliului pentru Drepturile Omului

7. reiterează apelul adresat statelor membre ale UE de a se opune în mod activ oricărei tentative de subminare a conceptului de universalitate, indivizibilitate și interdependență a drepturilor omului și de a încuraja UNHRC să acorde o atenție în egală măsură tuturor formelor de discriminare, inclusiv pe motive de gen, dizabilitate, rasă, origine etnică, vârstă, orientare sexuală și religie sau credință;
8. reamintește importanța interdependenței drepturilor civile și politice, economice, sociale și culturale; solicită ca apa și instalațiile sanitare să fie considerate un drept fundamental pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor;
9. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că cel mai mare obstacol în calea îndeplinirii mai eficiente a mandatului UNHRC îl reprezintă „politica de bloc”, în general dominantă, precum și impactul acesteia asupra procesului de selecție a țărilor și situațiilor care beneficiază de atenția UNHRC; își reafirmă opinia potrivit căreia, pentru a avea autoritate și credibilitate, capacitatea UNHRC de a se ocupa eficient, la timp și într-un mod adecvat de situația individuală a țărilor reprezintă o chestiune fundamentală;
10. consideră că UNHRC ar trebui să fie mai bine dotat pentru a răspunde atât situațiilor de

durată, cât și situațiilor de urgență, eventual prin extinderea ansamblului de instrumente din domeniul drepturilor omului, prin utilizarea grupurilor speciale nu numai în sesiuni, ci și între sesiuni și prin organizarea de sesiuni în regiuni aflate departe de Geneva; regretă că, în câteva ocazii, UNHRC nu a putut răspunde urgent unor situații grave în materie de drepturile omului din cauza lipsei unor instrumente adecvate și sprijină ideea unor factori declanșatori independenți; urmărește activ crearea unor mecanisme specializate ale UNHRC pentru a răspunde crizelor în materie de drepturile omului, spre exemplu din Orientul Mijlociu și Africa de Nord, Iran și Belarus;

11. salută eforturile din cadrul UNHRC de a înființa un grup de lucru interregional cu privire la situația din Belarus; îndeamnă UNHRC să facă o declarație prin care să condamne cu fermitate încălcările grave ale drepturilor omului din această țară și represiunea opoziției democratice și a unor simpli cetățeni în urma alegerilor prezidențiale din 19 decembrie 2010 și să adopte o rezoluție pe această temă;

12. salută inițiativa SUA de a introduce o rezoluție privind Iranul; invită statele membre ale UE să sprijine cu hotărâre instituirea unui mecanism special privind Iranul; invită Înalțul Reprezentant și SEAE să coordoneze cooperarea dintre UE și Statele Unite în problemele de interes comun privind drepturile omului, UE trebuind să acționeze complet independent pentru a-și asigura eficiența și credibilitatea;

13. salută trimiterea unei misiuni la nivel înalt a ONU pentru drepturile omului în Tunisia în perioada 27 ianuarie - 2 februarie 2011 și încurajează ferm implementarea scrupuloasă a recomandărilor acesteia; își reiterează apelul pentru crearea unei comisii de anchetă internaționale și independente pentru a investiga toate cazurile presupuse de încălcare a drepturilor omului legate de evenimentele de după 17 decembrie 2010;

14. sprijină trimiterea unei misiuni a Oficiului Înalțului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR) în Egipt pentru a evalua situația generală a drepturilor omului ca urmare a schimbării regimului aflat la conducere;

15. salută adoptarea prin consens a unei rezoluții privind situația drepturilor omului în Libia în cadrul celei de-a 15-a sesiuni speciale din 25 februarie, care condamnă încălcările grave și sistematice ale drepturilor omului comise în Libia, atrăgând atenția că unele dintre acestea pot fi calificate drept crime împotriva umanității; solicită trimiterea unei comisii internaționale independente de anchetă în Libia pentru a investiga toate cazurile presupuse de încălcare a dreptului internațional în materie de drepturile omului comise în această țară și sprijină cu fermitate recomandarea acestuia de suspendare a calității de membru a Libiei în cadrul UNHRC; salută în acest sens decizia Adunării Generale din 1 martie 2011 de a suspenda participarea Libiei la UNHRC;

16. sprijină deschiderea unui birou regional al OHCHR în regiunea mediteraneeană;

17. salută organizarea, din inițiativa Nigeriei și a Statelor Unite, a celei de-a 14-a sesiuni speciale dedicate situației drepturilor omului în Côte d'Ivoire la încheierea alegerilor prezidențiale din 2010, care a condamnat încălcările drepturilor omului și a solicitat tuturor părților să respecte pe deplin drepturile omului și libertățile fundamentale, precum și statul de drept; își reafirmă sprijinul pentru rezultatul alegerilor, recunoscut de către ONU, și solicită tuturor părților să

RC\860026RO.doc

PE459.694v01-00 }

PE459.697v01-00 }

PE459.698v01-00 }

PE459.700v01-00 }

PE459.701v01-00 } RC1

recunoască autoritatea lui Alassane Ouattara, în calitate de președinte ales; sprijină decizia Uniunii Africane de a crea un grup special de șefi de stat pentru a ajunge la o rezolvare pașnică, pe calea negocierilor, a crizei declanșate după alegerile din Côte d'Ivoire;

18. având în vedere rapoartele prezentate de raportorii speciali privind situația drepturilor omului din Republica Populară Democrată Coreea (RPDC) și situația drepturilor omului din Myanmar, repetă apelul adresat Uniunii Europene de a sprijini în mod public instituirea unei comisii de anchetă a ONU care să evalueze cazurile de încălcare a drepturilor omului din aceste țări și în ce măsură acestea constituie crime împotriva umanității; regretă lipsa de cooperare a RPDC cu raportorul special și solicită prelungirea mandatului raportorului special pentru Myanmar;
19. îndeamnă UE ca, la următoarea sesiune a UNHRC, să sprijine și să contribuie în mod proactiv la o rezoluție referitoare la raportul privind măsurile luate după participarea comisiei de experți independenți la misiunea internațională de constatare a faptelor cu privire la conflictul din Gaza pentru a asigura asumarea responsabilității pentru încălcările dreptului internațional și să sprijine o trimitere către Adunarea Generală și mecanismele internaționale de justiție în cazul în care Israelul și Palestina nu își respectă obligația de a derula investigații în conformitate cu standardele internaționale; solicită totodată Înalțului Reprezentant să verifice în mod activ respectarea constatărilor în urma raportului misiunii internaționale de informare privind incidentul flotei de ajutor umanitar, asigurându-se de respectarea principiilor asumării responsabilității și tragerii la răspundere; subliniază, în acest sens, că aspectele legate de drepturile omului trebuie să fie mai întâi discutate în cadrul Consiliului de asociere UE-Israel și al Comisiei comune de cooperare UE-AP; este deosebit de îngrijorat de faptul că în concluziile Consiliul de asociere UE-Israel din 21 februarie 2011 nu se reflectă poziția UE cu privire la acest aspect;
20. salută declarațiile Înalțului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului cu ocazia primei sale vizite în Israel și în teritoriile palestiniene ocupate și, mai ales, mesajul clar transmis că „dreptul internațional în materie de drepturile omului și dreptul umanitar internațional nu sunt negociabile”; subliniază importanța un proces pașnic de democratizare a Orientului Mijlociu;
21. regretă că, deși criteriile pentru obținerea statutului de membru al UNHRC, astfel cum au fost adoptate prin Rezoluția 60/251 a Adunării Generale, presupun cooperarea deplină cu acest organism, practicile curente privind angajamentele asumate în mod voluntar au cunoscut rezultate foarte diferite și necorespunzătoare; reafirmă deci că toți membrii ar trebui să facă obiectul unor invitații permanente de aplicare a procedurilor speciale ca o minimă condiție de eligibilitate pentru statutul de membru, în plus față de dovezi solide de angajament în favoarea drepturilor omului; subliniază importanța unui mediu cu adevărat competitiv în procesul electoral; solicită eliminarea posibilității oferite grupurile regionale de a prezenta o listă predeterminată de candidați pentru aderarea la UNHRC;
22. invită statele membre ale Uniunii Europene și SEAE să se angajeze activ în procesul de revizuire a UNHRC din 2011 pentru a consolida respectarea mandatului său; subliniază că UNHRC ar trebui să fie mai mult un mecanism de alertă rapidă și de prevenire și că, în acest scop, ar trebui folosită experiența dobândită în cadrul procedurilor speciale; subliniază

necesitatea unui proces de revizuire transparent și complet, luând în considerare punctele de vedere ale ONG-urilor, ale societății civile și ale tuturor celorlalte părți interesate relevante; invită SEAE să informeze în permanență Subcomisia pentru drepturile omului din Parlamentul European cu privire la stadiul procesului de revizuire;

23. își reafirmă poziția potrivit căreia procesul de revizuire ar trebui să mențină independența OHCHR și să se opună oricărei tentative de a-i modifica statutul pentru că acest lucru ar putea avea un impact negativ asupra finanțării și, în consecință, asupra independenței acestuia; salută recenta numire a Secretarului General adjunct al ONU pentru drepturile omului care conduce biroul OHCHR din New York; consideră că acest nou birou va contribui la îmbunătățirea contactelor, a dialogului și a transparenței între Adunarea Generală a ONU și alte organisme ale ONU, inclusiv Consiliul de Securitate și OHCHR; subliniază necesitatea de a asigura suficiente fonduri pentru a menține birourile regionale și teritoriale ale OHCHR deschise, astfel încât să își poată continua activitatea pe teren;
24. insistă asupra menținerii și consolidării procedurilor speciale, precum și asupra garantării posibilității ca UNHRC să abordeze cazuri specifice de încălcare a drepturilor omului prin intermediul unor rezoluții și mandate specifice la nivel de țară; subliniază importanța caracterului indivizibil al drepturilor omului, indiferent de natura socială, economică, culturală, civilă sau politică a acestora; constată cu îngrijorare că mecanismul de înregistrare a plângerilor, un mecanism universal unic axat pe ajutorarea victimelor, a dat atât de puține rezultate în comparație cu numărul mare de plângeri depuse; subliniază necesitatea de a aborda acest subiect în procesul de revizuire a UNHRC;

Evaluarea periodică universală (UPR)

25. recunoaște valoarea adăugată a UPR ca experiență comună tuturor guvernelor, care face ca toți membrii ONU să fie supuși aceluiași tratament și control, în pofida faptului că țările trebuie să accepte de bună voie să fie supuse controlului și să dea curs recomandărilor; subliniază că, până în decembrie 2011, toate statele membre ale ONU vor fi evaluate în temeiul acestui mecanism;
26. insistă asupra faptului că este esențial să se mențină un loc pentru societatea civilă în cadrul UNHRC pentru a spori participarea acesteia la dialog, creându-se astfel noi oportunități pentru ca organizațiile neguvernamentale (ONG) să intre în dialog cu anumite state membre;
27. sprijină implicarea și mai profundă a ONG-urilor în UPR, acceptând depunerea de recomandări scrise pentru a fi analizate de grupul de lucru, precum și participarea la dezbaterile acestuia;
28. ia act de posibilitatea pe care UPR o oferă statelor de a se angaja să își respecte obligațiile asumate în materie de drepturile omului, dând curs concluziilor organismelor create în virtutea tratatelor și procedurilor speciale;
29. reafirmă faptul că recomandările ar trebui să se axeze mai mult pe rezultate și solicită o mai mare implicare din partea experților independenți și naționali și a instituțiilor naționale din domeniul drepturilor omului în UPR pentru a garanta că este un instrument eficient de monitorizare; consideră că o expertiză independentă poate fi integrată în procesul de UPR

RC\860026RO.doc

PE459.694v01-00 }
PE459.697v01-00 }
PE459.698v01-00 }
PE459.700v01-00 }
PE459.701v01-00 } RC1

prin intermediul unor experți care să urmărească procesul de evaluare și să prezinte un rezumat și o analiză cu privire la UPR în cursul adoptării raportului final;

30. regretă că primul ciclu de evaluare a anumitor țări nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor pentru un proces transparent, neselectiv și necontroversat; recunoaște, în acest sens, rolul pe care l-au jucat statele membre ale UE în încercarea de a depăși mentalitatea de „politică de bloc”; încurajează statele membre ale UE să ofere asistență tehnică, contribuind astfel la punerea în practică a recomandărilor;
31. invită statele membre ale UE să se angajeze și în viitor în procesul de revizuire a UNHRC pentru a garanta că nu există nicio discrepantă între primul și al doilea ciclu al UPR și că al doilea ciclu este axat pe punerea în practică a recomandărilor și pe alte acțiuni întreprinse pe baza acestora; sprijină opinia potrivit căreia statele supuse UPR ar trebui să ofere răspunsuri clare la fiecare recomandare și să prevadă calendare pentru punerea în practică a recomandărilor Grupului de lucru; constată că prezentarea unui raport la jumătatea perioadei privind stadiul punerii în practică poate contribui la acest proces;

Proceduri speciale

32. reafirmă că procedurile speciale sunt elemente-cheie ale mecanismelor ONU pentru drepturile omului și că credibilitatea și eficacitatea UNHRC în apărarea drepturilor omului se bazează pe cooperarea în materie de proceduri speciale și aplicarea lor strictă; subliniază, în acest context, că este esențial să se consolideze independența și interactivitatea procedurilor speciale cu Consiliul;
33. condamnă încercările de subminare a independenței procedurilor speciale prin plasarea guvernelor într-o poziție de control asupra acestora; subliniază faptul că orice fel de control ar politiza și ar aduce prejudicii eficienței sistemului;
34. reiterează faptul că procedurile speciale aplicate la situația individuală a țărilor constituie un instrument esențial pentru îmbunătățirea drepturilor omului în zonele respective; subliniază că, din cauza unor elemente esențiale precum periodicitatea și experiența pe care se bazează, mandatele specifice la nivel de țară nu pot fi înlocuite de UPR;
35. invită statele membre ale Uniunii Europene să apere integritatea și responsabilitatea UNHRC în procesul de evaluare, sprijinind instituirea unui mecanism de monitorizare a punerii în practică a recomandărilor procedurilor speciale, în plus față de adoptarea criteriilor de selecție și a unui proces de numire mai transparent bazat pe cunoștințele, competențele, calificările și experiența candidaților; sprijină propunerea ONG-urilor de a consolida capacitatea de alertă rapidă a procedurilor speciale printr-un mecanism care să le permită să declanșeze analiza automată a situației de către UNHRC;

Implicarea Uniunii Europene

36. salută participarea Vicepreședintelui Comisiei / Înalțului Reprezentant al UE la cea de-a 16-a sesiune a UNHRC;
37. insistă ca SEAE, în special delegațiile UE de la Geneva și New York, să sporească coerența,

vizibilitatea și credibilitatea acțiunilor UE din cadrul UNHRC, prin dezvoltarea în continuare a capacității UE de a interacționa și de a coopera pe plan interregional și prin promovarea intereselor statelor moderate în toate grupurile;

38. își reiterează, în acest sens, poziția în ceea ce privește conceptul de „defăimare a religiilor” și, cu toate că recunoaște nevoia unei abordări cuprinzătoare a problemei reprezentate de discriminarea minorităților religioase, consideră că ar fi inadecvată includerea acestui concept în Protocolul referitor la standardele complementare privind rasismul, discriminarea rasială, xenofobia și toate celelalte forme de discriminare; salută evenimentul secundar organizat de delegația UE pentru a sărbători cea de-a XXV-a aniversare de la crearea mandatului de raportor special pe tema libertății religioase și de credință; solicită colaborarea UE cu principalii susținători ai rezoluției și cu alți actori pentru a găsi o alternativă la rezoluția privind defăimarea care urmează a fi prezentată;
39. sprijină declarația interregională pe tema drepturilor persoanelor LGBT care urmează a fi prezentată;
40. își reafirmă sprijinul pentru participarea activă a UE la activitatea UNHRC, mai ales prin deciziile de sponsorizare și cosponsorizare, declarații și intervenții în dialoguri și dezbateri interactive; recunoaște angajamentele asumate de UE de a se ocupa de situația individuală a țărilor în cadrul UNHRC și subliniază importanța respectării cu strictețe a acestor angajamente;
41. sprijină inițiativa comună a UE și GRULAC (Grupul statelor din America Latină și regiunea Caraibilor) pentru o rezoluție referitoare la copiii care trăiesc și muncesc pe străzi;
42. invită statele membre ale UE să depună toate eforturile pentru a menține toate mandatele pentru procedurile speciale și solicită, în mod deosebit, reînnoirea mandatului raportorului special al ONU pentru situația apărătorilor drepturilor omului;
43. regretă că, în încercarea de a ajunge la un consens, UE oferă adesea impresia că își diminuează aspirațiile; consideră că UE ar trebui să fie mai fermă în a prezenta sau a sprijini rezoluțiile pe țări;
44. constată cu îngrijorare că UE nu a putut exercita efectiv nicio influență în sistemul extins al ONU; subliniază necesitatea ca UE să acorde prioritate UNHRC și să coordoneze mai bine statele membre și solicită Consiliului să adopte orientări pentru a facilita astfel coordonarea și procesul decizional în acest context, să încerce să construiască coaliții/alianțe cu principalii parteneri regionali și toate statele moderate în încercarea de a depăși logica „politicii de bloc” din cadrul UNHRC;
45. atrage atenția, în plan concret, asupra importanței de a avea delegații ale UE mai mari și cu mai multe resurse la Geneva și la New York; subliniază faptul deciziile luate la Geneva și New York trebuie să constituie parte integrantă din politica externă a UE, cu accent pe îmbunătățirea coordonării interne; subliniază, de asemenea, necesitatea unei bune interacțiuni la nivel bilateral și multilateral;
46. regretă că rezoluția prezentată de UE Adunării Generale a ONU în septembrie 2010 cu

RC\860026RO.doc

PE459.694v01-00 }
PE459.697v01-00 }
PE459.698v01-00 }
PE459.700v01-00 }
PE459.701v01-00 } RC1

scopul de a-i consolida „statutul”, în vederea asigurării coerenței cu noua organizare instituțională datorată Tratatului de la Lisabona, a fost amânată; atrage atenția asupra faptului că acest statut consolidat i-ar conferi Uniunii posibilitatea de a avea un reprezentant constant (Președintele Consiliului European și/sau Înaltul Reprezentant) și de a vorbi cu o singură voce și ar crește vizibilitatea și influența Uniunii ca actor mondial; insistă asupra necesității ca grupul special de acțiune al SEAE să depună în continuare eforturi pentru a promova adoptarea rezoluției în strânsă cooperare cu statele membre ale UE;

47. încredințează delegației sale la cea de-a 16-a sesiune a UNHRC sarcina de a face cunoscute preocupările exprimate în prezenta rezoluție; invită delegația să raporteze Subcomisiei pentru drepturile omului cu privire la deplasarea sa și consideră că este indispensabil să trimită în continuare o delegație a Parlamentului European la sesiunile importante ale UNHRC;
48. își reiterează apelul adresat statelor membre de a se asigura că drepturile omului sunt respectate în politicile lor interne pentru a evita standardele duble, având în vedere procesul actual de aderare a UE la Convenția europeană a drepturilor omului, pentru că, în caz contrar, poziția UE în cadrul UNHRC ar putea fi în mod grav periclitată;
49. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înaltului Reprezentant/Vicepreședintelui Comisiei, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 64-a Adunări Generale, Președintelui Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, precum și grupului de lucru UE-ONU, înființat de Comisia pentru afaceri externe.